

Παγκόσμια περίεργα.-'Ανέκδοτα.-Εύθυμοι διάλογοι

-Θά γίνω εισοδηματίας

Π α τ ή ρ.—Τι θά γίνης παιδί μου όταν μεγαλώσης ;
Υ ι ό ς.—Τι είσαι σύ πατέρα ;
Π α τ ή ρ.—'Εγώ είμαι εισοδηματίας παιδί μου.
Υ ι ό ς.—Τότε κι' εγώ θά γίνω εισοδηματίας, γιατί βλέπω ότι είναι καλή εργασία, αφού όλη την ημέρα κάθεται ξαπλωμένος.

-Θύμα έκβιασμού

Την περασμένη εβδομάδα ή περίφημος Αδριατική ήθοποιός του κινηματογράφου Πάουλα Βέσσελυ, έλαβε μιά επιστολή, διά της οποίας εκαιέτο να άφήση εις ώριμμένο μένος ένα δέμα περιέχον 50.000 Αυστριακά σελίνια, αλλιώς θα την ήθελοίαν με τόν δάκλων της λέπας.
Όπως ήταν φυσικόν, ή ώραία Πάουλα κατενόησε και κατένευε άμέσως στην άστυνμία, ή όποία την συνεδούλευσε να συμμορφωθή προς την επιστολή.
Πράγματι την όρισεία ώρα ή Πάουλα πήγε στο μέρος εκείνο φέροντας μαζί της το χρηματόδεμα. Άμέσως παρουσιάσθη ένας νέος, τόν όποιον ή αστυνομία συνέλαβε άμέσως.
'Ανακρινόμενος εκείνος όδήλωσε ότι δεν ξέρει τίποτε από την σκηνοθεσία αυτή, αλλά ότι ένας άλλος φίλος του τόν παρακάλεσε να μεταβή στο ραντεβού αντί εκείνου και να παραλάβη ένα δέμα με φωτογραφίες της καλλιτέχνιδος.

Η έρευνα που έγινε στο σπίτι του άφελούς Μίλλερ, έφερε εις φώς ένα πλήθος φωτογραφιών του άσπρους και άσπρη ένα πιστόλι σόλνα, προσκείμενο, ίσως, να διαβιάσση από αιμα της δημοφιλούς της 'Μασκαράτας' τα μικρόδια της φορεσάς άρρώστιας.

-Περίμενε οδηγίας

Ό σασυμάρχης ενός σιδηροδρομικού σταθμού τών 'Ινδιών είχε λάβει άσπρηάς διαταγάς επί ποιή παύσεως ιά μη κάνει ποτέ τίποτε χωρίς να λάβη οδηγίας από τόν προϊστάμενον του. 'Ός έκ τούτου, ή γαγκάσση να στείλν ή κάποτο το κάτωδι ή-λεγραφίμα :

Γραφειον Διευθυντοδ, Καλκούτταν.—
Τιγρίς κατασπαράσσει οδηγόν. Τηλεγραφίστατε οδηγίας.

-Τί άπένυνε ό γεωλόγος ;

Στις 30 'Απριλίον ό νεαρός Γάλλος γεωλόγος Φερνάνδος Ζακέ έκίνησε για μιά άπ' τις πιο άγριες περιουσίας της Μανριτανίας, τό 'Αντοδ, χάριν έπιστημονικών άνακρίσεων.
Στην πορεία του μέσα στην έσση είχε για συνεπόρους δύο Μανριτανούς. Λίγον καιού μετά την άναχώρησή του έπαισε να δινή σημεία ζωής.

Τι έγινε ;
'Η έκδογή ότι έφανεθή μέσα στην έσση εινε και ή πλέον επικρατεστέρα, γιατί εινε γνωστόν ότι εκεί στη Μανριτανία ζούν φιλές, που σπιάτουν για τό δίχως τίποτε. Μάλιστα άποθέτουν ότι οι φονείς του ήταν αυτοί οι δύο Ιθαγενείς, που τόν συνόδευαν.

'Αντιμετωπίζεται έκσης ή περιπτώσις του άτυχήματος, καθώς και ή παραπλανήσις του μέσα στην έσση και ότι πιθανόν ό νεαρός γεωλόγος να ζή.

Ό πατέρας του όμως όδήλωσε τελευταίως στον τύπο ότι έχει γάσει κάθε έλλειδα άνευσεως του παιδιού του.
Πάντως ό,τι και άν συνέβη, έχασαν τον τελείος τή ζην τών δύο του οδηγών και γι' αυτό άποθέτουν ότι αυτοί τόν δολοφόνουν.

Και τό μυστήριον φαίνεται ότι δεν θα διαλευκανθή, γιατί ή έσση φιλάσκει πάντοτε ζηλότυπα τα φοδρά της μυστικά.

-Δικαστής και κατηγορούμενος

Δικαστής.—Και άν σου έφρασε ή γυναίκα σου, πάλιν δεν έπρεπε να την δείξης. Τό δικαίωμα της τιμωρίας τό έχει μόνον ό δικαστής.
Κατηγορούμενος.—Τότε δείρ' την τοδ λόγου σου κύρ δικαστή μ'.

-Ιατρός και άσθενής

—Ιατρός μου σέ παρακαλώ δέν μου λένε τι κάμνεις όταν εισθε κρυμμένος ;
Γιατρός.—Τι κάμνω ; Βήχω

ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟΥ

'Η όδός... Όμικρού

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ (ο' ένα παιδί, που εινε σταματημένο με τό ποδήλατο στη γωνιά τών όδών Όμικρου και 'Ακαδημίας). — Συγγνώμη, νέε μου ποί δίνεις σέ παρακαλώ ν' άνάψω ; ...
Ο ΜΙΚΡΟΣ (οι δίνει το σπέρτο, που έχει άνάψη). —Όρίστε, κύριε.

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ.—Και ή μήκος μπορείς να μου πής που εινε αυτή ή διαβολεμένη όδός 'Όμικρού ; Την ζητάω από τό προί και δέν μπορώ να την βρω.

Ο ΜΙΚΡΟΣ (σέπτεται).—'Οδός 'Όμικρού; Τι όνομα ; 'Εδώ κοντά δέν εινε τέτοιος δρόμος.... Σταθίτε.... όδός 'Όμικρού μου φαίνεται, πώς εινε στη γειτονιά μου....

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ (που κατίζει διαρκώς τό χαρτί, στο όποιο εινε γραμμένη ή διεθνόνισ που ζητά).—Άηλαδή ποί ;

Ο ΜΙΚΡΟΣ.—Κάτω στο Βοθύουλα. Πάροδος της όδου Κίμωνος. 'Αλλά δέν είμαι βέβαιος. Πάντως νομίζω, πώς εκεί κάπου την έχω όη.

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ.—Και πώς θα πάω ως εκεί ;

Ο ΜΙΚΡΟΣ.—'Α.... θα πάτε με τα πόδια ως τό Δημοτικό 'Όμικρου. 'Από εκεί φεύγουν τό λεωφορεία για την 'Ακαδημία Πλάτωνος. Θά πητε στον εισαγγεγόνα να σάς κατεδώση άνομήσις εκεί.

ΕΝΑΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ ΓΙΑΤΣΟΠΩΛΗΣ (που έχει σταματήσει κάτω, άπ' τών ίσκιω του μεγάρου και ξεκουράζεται). — Σταθίτε, κύριε. 'Η όδός 'Όμικρού εινε πέρα άπ' τό Βατραχονήσι. Την ξέρω καλά. 'Εχω περάσει πολλές φορές από εκεί. Εινε μιά πάροδος της όδου Τριδωνισού.

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ.—Είσαστε βέβαιος ;

Ο ΓΙΑΤΣΟΠΩΛΗΣ.—Βέβαιος, βέβαια, δέν είμαι, αλλά έτσι μου φαίνεται....

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ.—Και πώς πάν, ως εκεί ;

Ο ΓΙΑΤΣΟΠΩΛΗΣ.—'Ός ένα σημείο με τό τραί, ως τη γέφυρα του 'Πισού, ύστερα θα τραβήξετε με τα πόδια κατ' ευθείαν δεξιά, άριστερά, πάλι δεξιά, πάλι άριστερά....

Ο ΜΙΚΡΟΣ.—Τών τρέλιναν τών άνθρώπων. Μην τών άνοήτων, κύριε. 'Η όδός 'Όμικρού εινε στο Βοθύουλα κι' άν θέλετε να την βρήτε ακολουθήστε τη συμβουλή μου και....

ΤΙΟΥΠΙΤΕΡ

-Διότι έκλαιγε

Ν ι κ ο ς.—Γιατί κλαίς Τάκη ;
Τ ά κ η ς.—Γιατί με έδειρε ό μπαμπάς.
Ν ι κ ο ς.—Και γιατί σέ έδειρε ό μπαμπάς ;
Τ ά κ η ς.—Γιατί... Έκλαιγα !

-Διότι δέν έγγραφα

Μ α θ η τ ή ς.—Κύριε, όταν ό μαθητής δέν κάμνει τίποτε τιμωρείται ;
Δ ι δ ά σ κ α λ ό ς.—'Όχι, παιδί μου.
Μ α θ η τ ή ς.—Τότε υή με τιμωρήσης διότι... δέν έγγραφα τό μάθημά μου.

-Τό ζευγος Ουίνδοσορ εορτάζει

Μετά την εορτή τών γάμων των, ό 'Εδουάρδος και ή Ουόλλις έορτάσαν ό πρώτος στις 23 και ή δευτέρα στις 19 λήγοντος μηνός τα γενεθλιά των.

Πράγματι ό μόν πρώτος εισέρχεται αίσίως εις τό 44ον έτος της ηλικίας του, ή δε δευτέρα εις τό 41ον.

'Ανοφελές εινε να είπομεν ότι τό γενεθλιά των εορτάσθησαν καταλλήλως υπό τού θηλυκού ζεύγους.

'Εν τούτοις όποιος θα περίμενε κανείς—λόγω τού μεγάλου πλάτους της γυναικός—ή πολυτέλεια και ή επίδειξις άποσιώσε τελείως σχεδόν από τας εορτάς αυτές, γιατί ή δοξασία εινε μιά γυναίκα άπερβολικά άπλη, παρ' όλον ότι τα εισοδήματά της της επιτρέπουν κάθε παρεξινία.

-Πότε θα έπέστρεφε

—Εινε ή κυρία έδώ ;
—'Όχι, μόλις βγήκε.
—Θά ξανάβη γρήγορος ;
—Μιά στιγμή να την ρωτήσω...

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ (τελείως έξουθενόμενος).—Τί να κάμω, Θεέ μου!....
Ο ΓΙΑΤΣΟΠΩΛΗΣ.—Σκαμνός, παληόπαιδο, πώς να μάς πής, πώς τά ξέρεις όλα.
Ο ΜΙΚΡΟΣ.—Και συ, κύριος, τόν οδηγό πώς να μάς παραστήσης ; ...
Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ.—'Αφήστε, σάς παρακαλώ. Μην μαλλώνετε γι' αυτή την όδό 'Όμικρού. Δέν άξίζει τόν κόπο....

Ο ΓΙΑΤΣΟΠΩΛΗΣ.—'Όχι, αλλά....
Ο ΜΙΚΡΟΣ.—'Ηθελε, δηλαδή....
ΕΝΑΣ ΠΟΛΙΕΜΑΝ (πλησιάζοντας). —Τι συμβαίνει έδώ ; Γιατί αυτές ή φωνές ; 'Η στυγία πασπαλώ.... Διαλυθήτε....

Ο ΜΙΚΡΟΣ.— Δέν εινε τίποτε, κύριε 78, από τό δό ό κύριος ζητάει την όδό 'Όμικρού κι' ό παγωτατζής τόν έστελνε στο Βατραχονήσι....

Ο ΠΟΛΙΕΜΑΝ. — 'Ενθ, έσύ ;
Ο ΜΙΚΡΟΣ (περήφανα). — Στο Βοθύουλα.
Ο ΠΟΛΙΕΜΑΝ.—'Οραία. Άηλαδή άπ' τη μιά άκρη στην άλλη. 'Ας δοίμε τί λέει κι' ό τελευταίος οδηγός. (Στόν διαβάτη). Πώς την είπατε, κύριε την όδό, που ζητείτε ;

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ (που αρχίζει να ελατίζει).—'Οδός 'Όμικρού κύριε πάλιν....

Ο ΠΟΛΙΕΜΑΝ(δνάζοντας τόν οδηγό).—'Όμικρού ; Πρώτη φορά άκούω αυτό τό όνομα. (Συμβουλεύεται τόν οδηγό). 'Ουάσέως, 'Οθωνος, Οιδίποδος, Οικονόμου. 'Ολγας, 'Ολίμπου. 'Όμικρου, 'Ορφείος.... 'Ολγας, διαβάτη). Δέν υπάρχει, κύριε. Είστε βέβαιος, πώς πρόκειται για την — πώς την είπατε ; — όδό 'Όμικρού ;

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ (άπογοητευμένος).—Μάλιστα, κύριε πάλιν.... 'Όρίστε, διαβάστε και τό σημείωμα. (Τού δίνει τό χαρτί).

Ο ΠΟΛΙΕΜΑΝ (άφορ τό διάβασε).— Είστε με τα καλά σας, κύριε ; 'Εδώ λέει : όδός 'Όμικρου, αριθμός 205.... Τί 'Όμικρού και προσινάλογα μάς κοπανάτε τόσην ώρα και μάς κάνετε να πονοκεφαλάμε. (Τού δείχνει την πινακίδα). 'Όρίστε, κύριε. Αυτή εινε ή όδός 'Όμικρου. Δέν έχετε, παρ' να τραβήξετε λίγο πιο πάνω, για να βρήτε τόν άριθμό, που θέλετε. Και τώρα... έμπρός.... δρόμο... διαλυθήτε... το....

—Μεταξύ λεονταρήδων

Σ' ένα καφεείο μιά φορά έφιλονέικουν δύο άντρεί και έτυχαν να είμαι κι' εγώ παρών.

—Κίτταφε, έλεγαν ό ένας, καλά, γιατί εγώ είμαι λιοντάρι.

—'Ο άλλος.—Προσκυνώ την ύμετέρα Μεγαλειότητα.

—'Ο πρώτος. Τι είπες ;
—'Ο άλλος.—Μά βέβαια..., ό λέων δέν εινε ό βασιλεύς τών ζώων ;

-'Όπως τόν Ρωμύλον

'Από την Τουρκία ήλθε ή καταπληκτική αυτή είδησις : Παρ' όμυς πέφινον μερικοί νιγνηοί όντηκαν σέ κυνήγι στα όδο της Προσέας και σκότωσαν μιά άρκούδα. Ποιά όμως άπήρξεν ή εκπλήξις των όταν είδαν να εμφανίζεται και να όρμα κατ' επάνω τους μιά μικρή κόρη 8 έτών!...

Με πολλούς κόπους κατόρθωσαν να την συλλάβουν και να την οδηγήσουν στην Κωνσταντινούπολη, όπου ή νέα Μάγισσα—θυμάστε τό μυθιστόρημα του Ρισπέν—έτιχε εξαιρετικών φροντίδων.

'Εννοείται ότι ή ζωώδης συμπεριφορά της δέν έξηφανίσθη, αλλά όποιος την πλησιάζει ύφισταται άνηγωνίατη έπίθεσις.

Πρόκειται για μιά μικρή, που ή άρκούδα θα άπήγαγε από τούς πρώτους μηνός, μετά την γέννησή της, γιατί δέν ξέρει να μιλά.

Ηδη ή τουρκική άστυνομία προσπαθεί ν' ανακαλύψη τούς γονείς της μικρής και να τούς την άποδώση.

-Δίκη ό μικρός

—Μή μιλάς παιδί μου Μίμη στο τραπέζι.
—Μά καλέ μαμά, δέν μιλά υπό τραπέζι... στήν 'Ελενίσσα μιλά....

ΟΙ ΝΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ THE SIPAE'Y' TEMMA

Ο ΓΚΡΕΚΟ
ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ

AN PISAP

